

कुशलपदं अनामयोपलक्षणं ॥ क्षत्रबंधुमनामयमिति श्रुतेः ॥ अव्ययं वद्वि ॥ ४५ ॥ पुनर्विशिष्यपृच्छति ॥ कुशलमिति ॥ विशेषप्रकारमाह ॥ अपिते इति ॥ अपिप्रश्ने ॥ एवमपि सामंताः सन्नताः नम्राः अपिरिपवोजिताः ॥ ४६ ॥ अपिदैवंकर्म होमदेवतार्चनादिकं ॥ मानुषं कर्म सामभेदादिकं ॥ राज्ञः प्रेरितार्घ्यदानृत्वेन प्रथमतो राज्ञेऽनामयादिपृष्ट्वा ततो वसिष्ठेन समागम्यालिंगनादिकृत्वा कुशलमित्यस्य प्रच्छेति शेषः ॥ अनेन राजपुरोहितत्वकृतः पूर्वस्पर्धयेषदपमानो वसिष्ठस्य विश्वामित्रकृतः सूचितः ॥ वसिष्ठश्च समागम्य प्रहसन्मुनिपुंगवः ॥ यथार्हं पूजयित्वैनं प्रच्छ कुशलं तदेति क्वचित्पाठः ॥ तत्र पूर्वमांस्पर्धमानोऽपि मद्राजसंनिधावागत इति हासः ॥ ४७ ॥ ऋषीन्वामदेवादीन्य

कुशलं चाव्ययं चैव पर्यपृच्छन्नराधिपं ॥ पुरे कोशे जनपदे वांधवेषु सुहृत्सु च ॥ ४५ ॥ कुशलं कौशिको राज्ञः पर्यपृच्छत्सु धार्मिकः ॥ अपि ते सन्नताः सर्वे सामंतिरिपवोजिताः ॥ ४६ ॥ दैवं च मानुषं चैव कर्म ते साध्वनुष्ठितं ॥ वसिष्ठं च समागम्य कुशलं मुनिपुंगवः ॥ ४७ ॥ ऋषीं श्रुत्वा न्यथान्यायं महाभाग उवाच ह ॥ ते सर्वे लृष्टमनस्तस्य राज्ञो निवेशनं ॥ ४८ ॥ विविशुः पूजितास्ते न निषेदुश्च यथार्हतः ॥ अथ लृष्टमनो राजा विश्वामित्रं महामुनिं ॥ ४९ ॥ उवाच परमोदारो लृष्टस्तमभिपूजयन् ॥ यथा मृतस्य संप्राप्तिर्यथा वर्पमनूदके ॥ ५० ॥ यथा सदृशदारेषु पुत्रजन्मा प्रजस्य वै ॥ प्रणष्टस्य यथा लाभो यथा हर्षो महोदयः ॥ ५१ ॥ तथैवागमनं मन्ये स्वागतं ते महामुने ॥ कंच ते परमं कामं करोमि किमु हर्षितः ॥ ५२ ॥

थान्यायं संगत्य कुशलं चोवाच ॥ अत्र वामदेवादिभिः स्वस्थानस्थैरेव समागम्य स्वकार्यसिद्धये तान् गृहीत्वैव तेस्य यंच राजसदनं विविशुरित्यन्वयः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पूजिता इत्यस्य राज्ञेति शेषः ॥ परमोदारः परमदाता ॥ लृष्टः पुलकितः ॥ अनूदके इत्यार्षदीर्घत्वं ॥ ५० ॥ सदृशदारेषु जातिवयोरूपगुणतुल्येषु ॥ प्रणष्टस्य निध्यादेरिति शेषः ॥ महः पुत्रजन्माद्युत्सवः तस्मादुदयो यस्य स हर्षः ॥ ५१ ॥ यथा तथा ते आगमनं मन्ये ॥ अत्र स्वकार्यहर्षसादृश्यस्यागमने उक्त्या तवागमनजहर्षस्यानिर्वाच्यत्वं व्यज्यते ॥ स्वागतं ते इति भिन्नवाक्यं ॥ च परं कंच कामं किमु केन प्रकारेण करोमि कुर्यामित्यर्थः वर्तमानसामीप्ये लट् ॥ ५२ ॥